

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Fiskeripolitisk kontor
Sagsnr.: 14411/459074
Den 5. januar 2009
BRRA

Notat om problemstillingerne ved et eventuelt discardforbud

I forbindelse med indgåelse af fiskeriaftalen mellem EU og Norge for 2009 i december 2008 blev der aftalt en række ekstraordinære foranstaltninger til reduktion af discard. Disse foranstaltninger indebærer bl.a. følgende:

- EU har forpligtet sig til et forbud mod high grading (økonomisk discard af fisk over mindstemålet, der kan afsættes, og som ikke er begrænset af opfiskede kvoter) for kvoterede arter i Nordsøen og Skagerrak fra 1. januar 2009
- Obligatorisk skift af fangstplads i norsk zone ved stor forekomst af fisk under norsk mindstemål
- EU og Norge er enige om at gennemføre et obligatorisk system af midlertidigt lukkede områder i Nordsøen og Skagerrak ved høj forekomst af små torsk, kuller, sej eller hvilling (Real Time Closures)
- Hvis 90 % af en tildelt torskekvote er opfisket inden 15. november, skal der benyttes et redskab, der beviseligt reducerer torskefangster til et meget lavt niveau (selektivt redskab)

EU vil desuden i forbindelse med reformen i 2012 træffe foranstaltninger, der effektivt minimerer discard, herunder overveje et direkte forbud mod discard.

Der er imidlertid hidtil inden for EU's fælles fiskeripolitik ikke erfaring med anvendelse af et egentligt discardforbud, men discardforbud er bl.a. kendt fra Island og Norge.

Erfaringer fra Island og Norge

Den islandske fiskerilovgivning indeholder et forbud mod discard, således at alle fangster i princippet skal medbringes i land, også hvis fartøjets kvote overskrides. Der er i reguleringen indbygget nogle mekanismer, der sikrer en vis fleksibilitet i forhold til at håndtere et eventuelt overfiskeri. Eventuelt overfiskeri kan også lettere administreres på Island, da Island fisker på bestande, der alene befinder sig i islandske farvande, og som derfor ikke er omfattet af fælles forvaltning med andre lande.

I Norge har et discardforbud været praktiseret siden midten af 1980'erne i forhold til en række af de økonomisk vigtigste arter, som torsk, kuller, sej, rød fisk, helle fisk, rejer, makrel, sild, guldlaks og lodde. I Norge har man valgt at supplere discardforbudet med andre tiltag, såsom midlertidig lukning af følsomme områder; forpligtelse til skift af fangstområde, når omfanget af ungfisk overstiger bestemte niveauer samt krav om bedre redskabsselektivitet.

Både erfaringerne fra Island og Norge peger i retning af, at et discardforbud næppe kan stå alene, men må suppleres af andre initiativer, som sikrer en vis fleksibilitet i forhold til selektivitet, områdelukninger og/eller muligheden for at kunne tilkøbe supplerende fiskerimuligheder og fleksibilitet mellem kvoteårene.

Alt tyder dog samtidig på, at indførelsen af et discardforbud har haft en positiv effekt, og at omfanget af discard i både norsk og islandsk farvand er mindre end i EU's farvande. Dette kan også skyldes mere direkte fiskerier efter få arter i norske og islandske farvande sammenlignet med EU-farvande.

Problemstillinger i forhold til indførelse af et discardforbud i EU

I udgangspunktet må et discardforbud anses som en effektiv måde til at bekæmpe det ressourcospild, som discard indebærer. Et discardforbud vil indebære, at uønskede bifangster bliver en omkostningsfaktor, hvorfor det må forventes at styrke fiskernes incitament til at anvende og udvikle redskaber, der er mere selektive og giver den mest optimale fangst. Desuden vil en forpligtelse til at lande alle fangster give en bedre fangstregistrering og dermed et bedre grundlag for den biologiske rådgivning.

Der er dog også en række problemer, som skal løses i forbindelse med et eventuelt discardforbud.

Et hovedproblem med et discardforbud er, at det vil være vanskeligt at håndhæve og kontrollere. Medmindre fiskerikontrollen opdager et fartøj i færd med at discarde, er det næsten umuligt at spore en overtrædelse af et discardforbud. Inspektører eller observatører om bord på alle fartøjer er teoretisk mulig, men i praksis meget omkostningskrævende og således alene af økonomiske årsager en urealistisk løsning som generelt instrument til at sikre en effektiv håndhævelse. En mulighed er elektronisk dokumentation, hvor hvert fartøj får installeret et antal kameraer, der filmer fangstprocessen. Disse film gennemses efterfølgende for at verificere, om de relevante regler er overholdt. En række spørgsmål vil i den sammenhæng skulle afklares. Danmark gennemfører fra september 2008 til september 2009 et forsøg med elektronisk dokumentation. Et andet alternativ er at anvende en referenceflåde til at dokumentere de enkelte typer af fiskerier i forhold til f.eks. fangst- og størrelsessammensætning, discard m.v.

Et discardforbud kan også skabe vanskeligheder i forhold til blandede fiskerier, såfremt det ikke er muligt at fortsætte fiskeriet på uudnyttede kvoter. Dette er en kon-

sekvens af, at det i de blandede fiskerier er uundgåeligt, at fangster af de bestande, hvor kvoten er opbrugt, indgår.

Endelig vil der være spørgsmål om den praktiske håndtering og afsætning af undermålsfisk, herunder om de skal sælges via de normale markedssystemer til konsum eller skal omsættes på anden vis.